

Сборник съдебна практика

Дело T-287/11

Heitkamp BauHolding GmbH
срещу
Европейска комисия

„Държавни помощи — Германско данъчно законодателство относно пренасянето на загубите за следващите данъчни години (Sanierungsklausel) — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Жалба за отмяна — Лично засягане — Допустимост — Понятие за държавна помощ — Селективен характер — Естество и структура на данъчната система“

Резюме — Решение на Общия съд (девети състав) от 4 февруари 2016 г.

- 1. Жалба за отмяна — Физически или юридически лица — Актове, които ги засягат пряко и лично — Лично засягане от акт от общ характер — Условия — Решение на Комисията за забрана на секторна схема за помощи — Жалба от предприятие, разполагащо с придобито право да реализира данъчна икономия по силата на споменатата схема — Допустимост*
(член 263, четвърта алинея ДФЕС)
- 2. Жалба за отмяна — Физически или юридически лица — Правен интерес — Решение на Комисията за констатиране на несъвместимостта на помощ с вътрешния пазар — Спиране на прилагането на разглежданата схема за помощи след решението на Комисията за започване на официална процедура по разследване — Жалба, подадена от бенефициер по споменатата схема за помощи — Допустимост*
(член 263, четвърта алинея ДФЕС)
- 3. Помощи, предоставяни от държавите — Понятие — Селективен характер на мярката — Данъчно облекчение — Критерии за преценка — Обосноваване с естеството или с общата структура на данъчната система*
(член 107, параграф 1 ДФЕС)
- 4. Помощи, предоставяни от държавите — Решение на Комисията — Съдебен контрол — Граници — Преценка на законосъобразността в зависимост от наличната информация към момента на приемане на решението — Основание, почиващо на факти, които не са посочени в административното производство — Допустимост*
(членове 108 ДФЕС и 263 ДФЕС)

5. *Помощи, предоставяни от държавите — Понятие — Селективен характер на мярката — Данъчно облекчение — Данъчна мярка, позволяваща пренасяне на загуби при придобиване на предприятие в затруднено положение с цел оздравяване — Включване — Обосноваване с естеството или с общата структура на данъчната система — Липса*

(член 107 ДФЕС)

6. *Съдебно производство — Въвеждане на нови основания в хода на производството — Условия — Ново основание — Понятие — Аналогично разрешение за оплакванията, изложени в подкрепа на дадено правно основание*

(член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд (1991))

1. По принцип е допустимо предприятие да подаде жалба за отмяна на решение на Комисията, с което се забранява схема за предоставяне на помощи в даден сектор, само ако е засегнато от решението поради принадлежността си към съответния сектор и поради качеството си на потенциален бенефициер по посочената схема. От друга страна, когато решението на Комисията засяга група лица, които са определени или е могло да бъдат определени към момента на приемане на този акт по присъщи за членовете на тази група критерии, тези лица могат да бъдат лично засегнати от посочения акт в качеството си на част от ограничен кръг икономически оператори.

В този смисъл предприятие, което разполага с придобито право да реализира данъчна икономия на основание национална правна уредба, квалифицирана като държавна помощ с решението, с което се забранява схема за предоставяне на помощи в даден сектор, трябва да се разглежда като принадлежащо към затворен кръг от икономически оператори, които са били определени или поне е могло лесно да бъдат определени към момента на приемането му по смисъла на решение от 15 юли 1963 г., Plaumann/Комисия, 25/62. Този извод не се поставя под съмнение от обстоятелството, че след решението на Комисията за започване на официална процедура по разследване, а впоследствие и след решението, с което се забранява схема за предоставяне на помощи в даден сектор, националните власти приемат мерки с цел разглежданата национална правна уредба да не се прилага.

Освен това елементите, на които съдебната практика основава личното засягане по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, не съвпадат непременно със състава на държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

(вж. т. 61, 62, 70, 71, 76 и 77)

2. Вж. текста на решението.

(вж. т. 82—87)

3. За да се квалифицира национална данъчна мярка като „селективна“, най-напред трябва да се започне с установяване и разглеждане на общия или „обичаен“ данъчен режим, приложим в съответната държава членка. След това от гледна точка на този общ или „обичаен“ данъчен режим следва да се прецени евентуално селективният характер на предимството, предоставено от разглежданата данъчна мярка, като се докаже, че тя дерогира посочената обща система, доколкото въвежда диференциация между оператори, намиращи се в сходно фактическо и правно положение от гледна точка на целта, преследвана от посочения режим, което обстоятелство Комисията трябва да докаже. След посочените първи два етапа на проверката мярката може *prima facie* да се квалифицира като селективна.

Не отговаря обаче на това условие за селективност мярка, която, макар и да предоставя предимство на бенифициер, е обоснована от гледна точка на естеството или общата структура на системата, в която се вписва, което обстоятелство съответната държава членка следва да докаже. След този евентуален трети етап на проверката мярката се квалифицира като селективна.

При обосноваване на данъчна мярка с естеството или с общата структура на данъчната система трябва да се разграничават, от една страна, целите, поставени на конкретен данъчен режим, които са външни за него, и от друга страна, вътрешноприсъщите на самата данъчна система механизми, които са необходими за постигането на тези цели, поради това че тези цели и механизми в качеството им на основополагащи или ръководни принципи на разглежданата данъчна система могат да подкрепят подобна обосновка.

(вж. т. 91—93 и 159)

4. Вж. текста на решението.

(вж. т. 102)

5. Данъчно облекчение — което като изключение от правило, ограничаващо възможността за пренасяне на загубите при придобиване на 25 % или повече от дяловете на дружества, при определени условия позволява пренасяне на загуби, когато придобиването на предприятие в затруднено положение е с цел оздравяване — *prima facie* е селективна мярка, тъй като не се отнася до всички предприятия, акционерната структура на които е претърпяла значителна промяна, а се прилага към ясно определена категория предприятия, а именно към предприятията, които към момента на придобиването са неплатежоспособни или свръхзадължени или са застрашени от такъв риск. Тази мярка, някои от условията за която не са свързани с целта за предотвратяване на злоупотребите и не обхваща всички предприятия, които са в сравнимо фактическо и правно положение от гледна точка на целта на разглежданата данъчна уредба, води до облагодетелстване на предприятията в затруднение. Комисията не допуска грешка, когато преценява, че спорната мярка въвежда диференциация между операторите, които се намират от гледна точка на целта на данъчната система в сравнимо фактическо и правно положение.

Посочената данъчна мярка не е обоснована и от естеството или от общата структура на данъчната система, като се има предвид, че основната ѝ цел, а именно да улесни реструктурирането на предприятията в затруднение, не е свързана с основополагащи или ръководни принципи на данъчната система, а е външна за нея, като не е необходимо да се проверява дали спорната мярка е пропорционална на преследваната цел.

(вж. т. 130, 131, 133, 134, 165 и 166)

6. Вж. текста на решението.

(вж. т. 117)